

Un testimoni valent

Tinc un passat del qual no me'n sento orgullosa.

Abans que el Senyor entrés a la meua vida anava sempre mirant d'omplir un buit existencial i un sentiment de manca d'amor que intentava pal·liar amb compres compulsives, viatges cars, robatoris, mentides i moltes altres males pràctiques, entre elles dos avortaments que m'han marcat la vida.

Tot just casada em vaig quedar embarassada. No em vaig veure preparada per ser mare i sense consultar-ho amb el meu marit vaig decidir d'avortar. Així, de seguida va «quedar resolt» aquell «petit inconvenient». Em justificava pensant que no eren més que unes poques cèl·lules sense vida pròpia.

Passat un any vaig tenir la meua filla. Al cap de poc d'haver nascut el meu segon fill vaig descobrir amb estupefacció que tornava a estar embarassada. Ho vaig comentar amb el meu marit i en aquella ocasió de mutu acord vam decidir que no era el moment de portar una nova vida al món i amb la més gran frivolitat i falta d'enteniment vam avortar aquella vida.

A casa nostra regnaven els crits, la manca d'ordre i la indisciplina, tristament cadascú anava a la seva. Jo no era una autèntica mare, primer era jo, després jo i si quedava alguna cosa era per a mi... als meus fills els faltaven normes, límits i que el seu pare i jo anéssim a l'una en la seva educació, però en comptes d'això ens dedicàvem a discutir sobre qui ho feia pitjor i a tirar-nos els trastos pel cap. Jo sentia que allò no rutllava com a matrimoni ni com a família. Passats els anys el record dels avortaments i la mala consciència van anar fent forat en mi. Una amiga em va parlar de les constel·lacions familiars i vaig fer una sessió.

I ja em teniu amb la tauleta de nit plena a vessar de llibres de la nova era. M'havia convertit en gairebé una experta en teràpies alternatives i havia acudit a infinitat de sessions de tarotistes, reiki, constel·lacions familiars, cartes astrals i tot tipus de coses. Però

fa un parell d'anys, una nit estava veient vídeos i vaig anar a petar a un en què parlava un religiós sobre els perills de la nova era i les pràctiques esotèriques que jo mateixa havia seguit. Em va obrir els ulls i vaig començar a cercar més sobre el tema. Arran d'allò va ser com si el Senyor em cridés dient-me: «Isabel, fins aquí hem arribat, a partir d'ara aniràs per bon camí i deixaràs enrere totes les males pràctiques.» Poc després vaig netejar casa meua de tots els objectes i llibres que anessin en contra de la fe cristiana i a partir d'aquell moment vaig començar a llegir la Bíblia.

Al cap de ben poc vaig decidir de fer un recés d'Emmaús. Una de les xerrades la va fer una noia que va donar el seu testimoni sobre l'avortament. Em va tocar de manera especial i vaig

anar-hi a parlar per expressar-li el meu agrament, va ser aleshores quan em va parlar del Projecte Raquel, em va estar explicant que ella l'havia fet i que l'havia ajudat moltíssim. En tornar del recés vaig decidir trucar al telèfon que m'havia donat. Una persona em va fer l'acompanyament durant les deu sessions que dura. A cada sessió es tractava un tema concret i quan acabàvem sempre hi havia deures de reflexió per a la sessió següent. Des del més profund del meu ésser anava emanant el dolor d'aquella ferida que estava guardada i, per altra banda, sentia que aquelles ferides s'anaven curant, em sentia en pau amb mi mateixa i la relació amb el meu marit anava millorant. Les setmanes em van anar passant molt ràpid, sempre anhelava que arribés la

setmana següent perquè sentia que necessitava perdonar-me i sentir el perdó. En acabar el projecte vam oferir una missa pels nostres fills que estan al cel i que segur que ens cuiden i protegeixen.

Quan ja havien passat unes setmanes vaig començar a sentir dins meu un sentiment de contradicció interior perquè portava el DIU, així que un dia vaig decidir treure-me'l. En sortir de la consulta em sentia alliberada i feliç.

Quina sorpresa quan no feia ni dos mesos que me l'havia tret que em va arribar la sorprenent notícia que novament estava embarassada! Així que, actualment, som feliços amb l'arribada d'aquest nou petit miracle que és el meu fill i que ens omple d'alegria.

Lloat sia el Senyor!
Isabel

Monument a l'infant no nascut, de Martin Hudáček.

Projecte Raquel Barcelona

El Projecte Raquel és una resposta davant del drama de l'avortament, un projecte que vol oferir un camí d'esperança, de reconciliació i de guariment. És una organització formada per una xarxa de consellers, sacerdots, psicòlegs i psiquiatres, especialment formats per oferir una atenció personalitzada després d'un avortament. Aquest acompanyament suposa un treball integral, que combina espiritualitat i psicologia, amb l'objectiu d'ajudar els qui ho necessitin, tant creients com no creients, a viure un procés de guariment.

El Projecte Raquel té com a objectiu conèixer i entendre la ferida i el dolor de les persones, homes i dones, que han patit un avortament i col·laborar en el seu guariment acostant-les a la misericòrdia de Déu, i ajudant-les a aconseguir la reconciliació amb Déu, amb els altres, amb el fill i amb ells mateixos.

Fundat als Estats Units fa més de trenta anys, el Projecte Raquel està present a Espanya en més de 25 diòcesis. Més informació: tel. 603 462 038, projecteraquelbarcelona@gmail.com, www.proyecto-raquel.com.